

Izhaja vsako sredo in petek zjutraj.
Stane za celo leto 15 L.
» pol leta 8 »
» četrt leta 4 »
Za inozemstvo celo leto lir 40.
Na naročila brez dopolne naročnine se ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik: Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 77 V Gorici, v petek 24. decembra 1926.

Leto IX.

Ne frankirana pisma se ne sprejemajo. Oglasi se računajo po dogovoru in se plačajo v naprej. — List izdaja konsorcij »Gor. Straže«. — Tisk Katoliške tiskarne v Gorici, Rivia Piazzetta št. 18.
Uprava in uredništvo: ulica Mameli št. 5. (prej Scuole).
Telef. int. št. 308.

Prazniki.

Predno bo večina naših naročnikov in čitateljev prejela današnja številka »G. Straže«, bodo v deželi že sveti in skrivnostni božični prazniki. Po naših domovih bo vladalo radostno, svečano razpoloženje. Domovanja bodo osnažena in prezračena, dvorišča in ceste kolikor mogoče očiščene in člani družin v svojih najboljših oblekah. Po vseh naših ravninah in gričih, ponosnih trgih in samotnih vaseh, vsepovsod po naši prikupni domačiji tja gori do najbolj zapuščene hribovske bajtice bo razlit tajinstven mir. Svetonočno angelsko petje bo uresničeno. Samo od časa do časa bo odjeknilo od gorà in bo zadonelo preko dolin praznično zvonjenje in bo vabilo male in velike, da se poklonijo novorojenemu Sinu božjemu.

In vabilo ne bo ostalo brez odziva. Od vseh strani bodo hoteli verniki v svete hramove in v vseh srcih bo drhtela iskrena molitev in nekaka blažilna zadovoljnost. Vsa naša dežela bo poglabljena v čudežno skrivnost, katero je pričarala nad njo sveta noč. Živeli bomo v dnevih duhovne obnovitve in pozitivne. Da bi bili blagoslovljeni in polni plodnih sadov. To željo pridružujemo voščilom, ki smo jih izrazili v zadnji božični številki.

Kakor pa ni med nami mnogo tako zakrknjenih duš, da bi šli božični dnevi brez svetlega odmeva v njihovi notranjosti mimo njih, tako moramo tudi z radostjo zapisati, da so božični prazniki prepojeni z neko neodoljivo silo, ki mehča srca in vžiga ter utrja ljubezen. Kakor božanstvena noč nekako odpre naša srca, da so kakor razorana njiva ob ugodnih zvezdah ter bolj pripravna za poglobitev v zvišene nauke božje resnice, tako ti praznični dnevi tudi nekako prekvasijo in preobličijo celotno našo

notranjost. Družinske vezi, ki se včasih zrahljajo, se v teh dnevih zopet okrepijo. Tam pod božičnim drevescem, pred jaslicami ali v blagodejni tišini velikih praznikov so se že mnogokrat v globoki ganjenosti poravnali ostri spori, ki so ločili družinske člane ali nekdanje prijatelje. Poglejte neštete vandrince, katere za te lepe dneve žene neugnano hrepenenje v krog domačih, pod rodni krov, da tam zopet ogrejejo svoje v tujini ohladene duše! Družinska ljubezen, ki je najtoplejši vir človeške sreče in zadovoljnosti, polje v teh dneh izredno vroče in raztaplja odtujenost, ki se včasih skuša vgnездiti med družine in družinske člane.

In ljubezen do doma, do domačih šeg in navad, ali nima ravno v teh dneh najkrepkejšo oporo in največ zdrave pobude? Ko na sveti večer hišni oče stopa s tiho molitvijo na ustnih po vseh prostorih svojega doma in z blagoslovljeno oljko škropeč, prosi božjega blagoslova, ali ne vžiga s tem v svojih otrocih sveto ljubezen do rodne hiše. In polnočnica, slovesno pritrkovanje, razne stare, toda večno žive pesmi, razni običaji v domači hiši in vasi, ali ne priklepajo iz leta v leto človeka z novo silo na dom, na domačo grudo? Mirno lahko trdimo, da so božični prazniki veselic, iz katerega se vsako leto znova nasrkamo žive vere v lepoto naše doma in naše celokupne domačije. V teh dneh zadira vsa naša zemlja v svoji najbolj zdravi pristnosti in razkošno razstavi vse lepote svoje bogate notranjosti.

Globoka verska zavest, ki zatrepeče po naših svetiščih, nam odkrije granitni temelj, na katerem je zgrajen naš dom. Do najnižjih globin vkoreninjena v ta temelj pa neugasno žari ljubezen do lastne družine, lastnega rodu in jezika.

Kaj se godi po svetu?

V naših političnih pregledih smo doslej brali večinoma orise o političnih homatijah po raznih deželah. Ljudstva in države so stopala pred bravčeve oči in ocenjevali smo njih politična gibanja z vidika večnostnih krščanskih in socialnih idej. Videli smo zla pota, ki jih ubirajo narodi v temi za političnimi demagogi; potolažili smo se pa tudi, ko smo iz opisov razbrali, da nove ideje, odsvit božjih postav, pridobivajo zase najrazboritejše glave v Evropi.

Danes pa uprimo oči tja doli v večno mesto, v prestolnico Petrovih naslednikov. Od tam, raz skale Kristusove se čujejo besede božjega namestnika, ki uči in svari ljudstva in narode, kronane glave in hlapce, ošabne in nizke, verne in neverne; le nesreča, da pada rodovno seme čisto na skalna tla. Posamezno že odmevajo svarilni glasovi v srcih človeštva, a, žal, na celokupnost, na politično vodstvo narodov še ne vplivajo v popolni meri. Uverjeni pa smo in na to delajmo po svojih skromnih močeh, da bo beseda najvišje npravstvene avtoritete, papeštva, zalegla popolnoma tudi v javnem življenju in pri vodilnih možeh.

Zbor apostolovih naslednikov.

Navajeni smo, da se kujejo postave in vladajo narodi v parlamentih in vladnih palačah. Tu padajo odločilne izjave politikov, pred zbornicami berejo monarhi ali predsedniki republik svoje prestolne govore in pokažejo svoje smernice. Prav tako se vodi tudi vidna Cerkev Kristusova iz Vatikana, kjer stoluje papež sredi svojih ministrov, kardinalov. V Vatikanu so nešteti uradi, zvezani s papeškimi nunciaturami (poslaništvii) celega sveta. Brihtni diplomatje — priznana je, da so prav cerkveni diplomatje najboljše izšolani — vodijo te pisarne in poročajo papežu in zboru kardinalov.

Po potrebi in vsako leto krog božiča pa skliče papež svoje kardinale na posvet. K temu posvetu nazvanemu konzistorij pridejo v prvi vrsti kardinali, ki stolujejo v Rimu in so prefekti raznih kongregacij (vatikanskih ministrstev); po možnosti pa tudi kardinali od zunaj. V tajnih konzistorijih papež imenuje nove cerkvene dostojanstvenike in spregovori važne cerkvenopolitične govore. Papeška alokucija, tako zovejo tak nagovor, je osobite politične važnosti in po-

membnosti. Zato tudi berete po vseh velikih listih, tudi takih, ki niso napeštvi in veri prijazni, pripombe in razmotrivanja o besedah vrhovnega poveljarja Cerkve. Dolgo potem se odmevajo besede in sklepi zbora apostolskih naslednikov tudi po vladnih palačah.

Za letos je sklical Pij XI. tajni konzistorij na dan 20. decembra. Z napetostjo so pričakovali poročevalci velikih inozemskih listov v Rimu, kaj bo papež govoril. Vedelo se je med drugim, da bosta imenovana za kardinala rimske Cerkve papežev nuncij na Poljskem Lovrencij Lauri in turinski nadškof Jožef Gamba. Tudi dosti praznih nadškofovskih in škofovskih mest je imelo biti izpolnjenih. Med drugimi je povzdignjen v naslovnega škofa zaderski kanonik Peter Munzani, ki upravlja italijanski del nadškofije zaderske.

Ugibalo pa se je mnogo, kaj bo papež povedal v svojem govoru. Po konzistoriju so pa razni časopisi prinesli le odlomke iz govora papeževga, kakor se jim je zdelo. Pred nami pa leži uradno latinsko besedilo papeževga govora. (glej »Oss. Rom.« št. 295, 20, 232) iz katerega posnemamo naslednje odstavke.

»Polna je zemlja usmiljenja božjega«.

20. decembra ob polenajstih do polnoči je naš oče prišel v sijajnem spremstvu v konzistorialno dvorano, kjer ga je že pričakoval kardinalski zbor. Veliki obredni mojster opravi predpisane obrede in papež sede na prestol. Njegovo spremstvo se odstrani in papež ter kardinali ostanejo sami.

»Častiti bratje, začne svoj govor papež ter nadaljuje s psalmistovimi besedami: »Polna je zemlja usmiljenja božjega; s temi besedami se Nam zdi najbolj umestno pričeti o hvaležnosti Bogu vsled tolikih dobrot, ki jih je naklonil zdaj ko se leto nagiba k zatonu Nam in Cerkvi ter vesoljnemu svetu.« Nato poudarja sv. oče, da se to božje usmiljenje kaže v njegovih novih služabnikih, ki jih je sv. Cerkev dvignila na altar. Drugi triumf Cerkve v letošnjem letu pravi papež, je bil evharistični shod v Chicagu, ki je bil tako veličasten, da takšnega Cerkev še nima zapisanega v svoji zgodovini. Za tem se papež spominja obletnice sv. Frančiška Asiškega in dveh njegovih sinov Janeza Montekorvinskega in blaženega Odorika Pordenonskega, ki sta misijonarila v daljni kitajski deželi. O slednjem trde nekateri zgodovinarji, da je bil slovenskega pokoljenja. Ta dva sta v paganskih deželah sejala seme krščanstva. In to seme je letos prav lepo vzklilo, ko je šest domačinov Kitajcev prejelo iz samih papeževih rok škofovsko čast.

To so dela božjega usmiljenja nad Cerkvijo. To poglavje je zaključil sv. oče: »Tem lepim in tolažljivim besedam, s katerimi smo vas, častiti bratje, dozdaj nagovarjali, se pa pridružujejo druge polne žalosti, ki nam prizadevajo veliko bolesti.«

Preganjanje Cerkve in razdor med njenimi sinovi.

Tu je začel papež govoriti o preganjanju Cerkve in katoličanov v Mehiki. Pod krinko zakonov in po-

stav, ki pa s pravimi postavami nimajo ničesar skupnega razen imena, divjajo vladni možje v Mehiki z vso besnostjo proti katoličanom in zatirajo tako najsvetejša in najbolj osebna čustva človekova. Papež nadaljuje, da s temi besedami pred častitim konzistorijem naznana ponovno celemu svetu, da se v Mehiki jemlje verska svoboda in žali človeško dostojanstvo. Kažejo pa se tudi vsemu svetu vzgledi junaštva, zlasti mehikanske mladine, kateri izroča sv. oče svoje pozdrave in blagoslov.

Iz daljne Mehike se obrnejo oči papeža, očeta vesoljnih katoličanov, v Francijo, da »pove zopet svoje mnenje o politični stranki, oziroma o politični šoli, ki se zove »Action Française«. — Tu prav na kratko omenimo, da je »Action Française« posebna organizacija tistih francoskih katoličanov, ki so grozni nacionalisti, ki jim je nacionalizem, politika, več kot vera. Slednja jim je le sredstvo za prvo. Morda bomo o tej struji med katoličani, ki se kaže že v mnogih deželah o priliki več spregovorili. — Papež je o tem vprašanju dolgo govoril, češ, da obsodba takih katoliških strank, ki v slepem nacionalizmu jemljejo vsem drugim pravice, velja tudi drugod ne le za Francijo. Prav tako ne smejo, po papeževih besedah, katoličani brati takih časopisov, kojih nauki se razlikujejo od naukov Cerkve. To pomeni obsodbo nacionalističnih in tudi tako nazivanih nadstrankarskih listov. Papež opominja francoske katoličane in s tem vse po celem svetu, naj bodo v verskih rečeh edini, naj jih politična vprašanja ne razdvajajo, sicer pa lahko vsakdo pristaja na sleherno politično načelo, da le ni v nasprotju z nauki vere. — Ta odstavek, ki je obsodba francoskih in vseh drugih ultranacionalistov, je zbudil dosti viharja v francoskem tisku. List »Action Française« se opravičuje, da ni nikdar predpostavljala politike veri. Debatata, ki jo je zbudila papeška beseda in obsodba, pa še ni zaključena.

Viharji na Italijo.

Papež nadaljuje, da tudi ljubljene Italiji niso viharji prizanesli. Prva nevihta je završala, »ko je najprej vse navdal z nevšečnostjo in strahom nespametni atentat na moža, ki z izredno silo in prožnostjo duha vodi državo, da lahko govori o nevarnosti za blaginjo države, kadar je v nevarnosti njegova življenjska varnost. Toda zgodilo se je ob skoraj vidnem sodelovanju božje volje, da je bil mož iz tolikšne nevarnosti, ko je bil na tem, da pogine, rešen in popolnoma nepoškodovan ohranjen.« Sv. oče govori tu, kako je vest o rešitvi in neuspelem atentatu navdala s hvaležnostjo do Boga Njega, škofove, duhovnike in vernike, ker so imeli tedaj v mislih tudi blaginjo domovine in nadaljuje: »toda, glej, že smo videli vršeti preko Italije novo nevihto, zvedeli smo, da se je sila delala katoliškimi možem in organizacijam in da so bili njih prostori opustošeni. S slepim divjanjem drugih je prišlo tako daleč, da jim ni bila mar častitljivost škofov in ne sveti značaj duhovnikov; drugi spet so se znašali nad verniki kot nad uporniki, ko so vendar

verniki že vsled svoje vere najboljše čuvarji javnega miru; drugi zopet so z nepoštenim razločevanjem iskali dobre katoličane in z njimi trdo ravnali ter z njihovimi organizacijami, tiskom ter verskimi, prosvetnimi, gospodarskimi in socialnimi ustanovami.«

Proti koncu tega odstavka nadaljuje sv. oče: »Zdaj lahko smatramo, da je ta nevihta že prešla; toda da ravno tako je, kot če potegne nevihta preko že skoraj dozorelega žitnega polja. Zakaj čim lepše upanje je dajala setev, tem večja in žalostna škoda je nastala. Cvetno organizacije in ustanove, sad vestnega in umnega dela več let, plod nešteti žrtev, ki so živale zaupanje nešteti družin in celih držav, so v trenutku bile prebrnjene ali tako prizadete, da se bodo mogle težka spraviti spet v prejšnji položaj. Vemo, da so bili izdani točni in strogi ukazi, da se zatro in po zasluženju kaznujejo taka nasilstva: mi se tega veselimo, ker so to pametne in modre uredbe vlade in pravično zadoščenje tolikim škofom in vernikom, tolikim družinam in ljudstvom; to je bilo tudi potrebno, da se ne bi zgubilo zaupanje v moč pravice, v veljavo za-

konov in v izdatno dobro voljo vladajočih.«

Konec nagovora.

Papež govori dalje o nekem sovražnem duhu, ki se pojavlja ponekod proti katoliškim organizacijam v »Katoliški Akciji«. Posebno se sv. oče boji in pravi, da je v nevarnosti krščanska vzgoja otrok. »Zdi se,« pravi naprej, »da se vnovič pojavlja zamisel države, ki ni katoliška in ki ima državo za cilj in državljana, človeka za sredstvo, ki ga sme država izrabljati.«

»Vendar smo uverjeni, da se ne bo ponovilo, kar nas je z žalostjo navdalo in da se bomo izognili temu, kar se že zdi bojazni vredno. Upamo in zaupamo, da je odstranjen sleherni vzrok nezaupanja in da je zagotovljeno zaupanje v vse dobre in poštene, da se bodo vsi dobri za skupni blagor v slogi trudili.«

Tako je končal sv. oče s prestola svoj dalekosežni govor in je prešel na imenovanje omenjenih dveh kardinalov in novih škofov.

Katoličani vsega sveta smo slišali besedo Kristusovega namestnika, sad bo obrodila, če je vsem segla v srca.

DNEVNE VESTI.

PROSLAVA SV. ALOJZIJA, ki je bila določena za praznik sv. Štefana v Gorici, se ne bo vršila. Obveščamo o tem vsa prosvetna društva.

Redek pozdrav.

Prijatelj iz Stržišč pod Črno prstjo nam je poslal pred dnevi par planinskih cvetk s sledečim pozdravom: »Črna prst pozdravlja z decemberskim cvetjem »Goriško Stražo« in ji vošči vesele prazničke. Za ljubeznivo voščilo se pristrčno zahvaljujemo in ga z vso iskrenostjo vračamo.

Delavcem in poslom!

Goriško pokrajinsko združenje industrijev razglašajo: Opozorjamo vse prizadete na člen 130. in 131. kraljevega odloka z dne 6. nov. t. l. Člen 130 določa, da izda krajevno varnostno oblastvo vsakemu delavcu, hlapcu ali služkinji na lastno zahtevo ali na zahtevo gospodarja ali njegovega namestnika knjižico, v katero se vpiše ob priliki odpusta ali pa ob zaključku leta posel, ki ga je dotični vršil, čas dela in zadržanje. Člen 131 pa zahteva, da morajo gospodarji ali njihovi opravičeni namestniki javiti krajevno varnostnemu oblastvu v teku petih dni

vsakega delavca, ki ga sprejmejo v službo. Naznaniti morajo njegovo ime, priimek, rojstno leto in pristojnost. V prvih petih dnevih vsakega meseca morajo javiti morebitne spremembe. Brez te istovetne knjižice ne sme biti nihče sprejet v službo.

Vojni tribunal.

Prvi minister, ki je obenem tudi vojni minister, je imenoval za predsednika novega sodišča glede smrtnih obsodb generala Sanno. V ta tribunal so poklicani tudi drugi višji častniki kakor zakon predvideva. Temu sodnemu dvoru bodo izročili tudi zadevo prvih treh atentatov na načelnika Mussolinija.

Jugoslovanska politika.

Uzunović, ki je imel nalogo, da sestavi vlado, je to nalogo odložil. Ni se mogel sporazumeti z demokrati. Kralj je za Uzunovićem poročil sestavo vlade Ljubi Davidoviću, vodiji »Demokratske Zajednice«, kjer je včlanjenih 50 poslancev Davidovičevih in muslimanskih. Če bo Davidović sestavil vlado, se bo moral opreti tudi na Radiča in Korošca, sicer ga bodo radikalni kmalu strmoglavili.

Čuvaj se senjske roke!

Zgodovinska povest.

Hrvatski spisal Avgust Šenoa, poslovenil F. Š. Cvetkov.

»Škof je s povešenimi očmi in prekrižanimi rokami poslušal besede sivega starca. Na to je rekel vojvodom:

»Dragi moji vitezi! Glejte, sreča me je dovela k vam, hvala Bogu. Odkar sem pastir te vaše čede, me srce sili, da bodi mir med vami, ker sta mir in ljubezen zakon božji. Verujte meni! Tudi jaz sem človek vašega jezika in vem, kaj je volja cesarja gospodarja, pred čegar svetlim licem sem mnogo govoril za vas; ali našli so se hudobneži, ki pripovedujejo laži, da vas mislijo izgnati izpod krova. A jaz vam pravim, da je to gola laž.«

»E, kadar nam praviš ti, gospod škof, je resnica, verjamemo!« je dodal stari Milovčič. »Čujte gosпода!« je zavpil Orlovič in skočil na noge. Notar se je preplašil in peromu je padlo iz roke. »Čujte, gosпода!« je ponovil Orlovič, »top iz Nehaja! Kaj je to?«

Kapitan in vojvode so izleteli iz

kaštela proti morju, vojaki so mrgoleli za njimi. Pred »mala vrata« so šli. Strašen prizor! Od Raba je letela majhna ladjica, a v njej starci, žene in otroci.

»Ti ljudje so našli!« je zavpil Orlovič.

»Da, Senjani!« je odvrnil Uskok Rodanovič, »nekaj živeža vozijo.«

»Glej!« je pristavil kapitan Hreljanovič, »preganja jih beneška ormanica (troveslača ali ladja, oborožena s topovi.) Vidite-li na zastavi leva?«

»Ha, Arbanasi so v njej!« je zaskrtal Orlovič z zobmi, »vodi jih neki črni Benečan. Da bi ga Bog ubil! Junaki! Nabasajte topove, spustite barke v morje! Na noge! Junaki!«

Uskoki so priskočili k ladjam. Vuk Hreljanovič je primaknil ručičo šibo k topu. Grom je zagrmel, bliske je planil in zrno je odneslo beneško zastavo. Kakor lastavice so hitele uskoške ladje. Ali glej! Beneški brod se je primaknil majhni ladji. Arbanasi so izpalili puške. Petdeset pušek je počilo. Strašno petje se je zaslislalo od ladjice. Ladjica se je prevrnila, starci, žene, otroci, vse se je pogreznilo v globoko morje.

Mesto kandidatov

je postala Ljubljana. Za volitve v oblastno skupščino je postavljenih 34 kandidatnih list. Samo za Ljubljano jih je šest.

Kolonialna torta.

Takole krilatico je rabil pred tedni francoski zunanji minister Briand ko je govoril o kolonijah. To torto so pa zdaj začeli mesiti znova Francozi in Španci. Tam po novem letu so se domenili, da bodo francoska in španska vojna mornarica imeli skupne pomorske vaje. S tem hočeta obe državi dokazati, kako veliki prijateljski sta. Komu pa hočeta to dokazovati?

Ducejeva velikodušnost.

Pod tem naslovom pišejo mnogi listi, da so na Mussolinijevo posebno pobudo izpomenili 34 konfinacij v opomine, 7 v svarila in 10 oseb je pa bilo popolnoma oproščenih. Prizivna komisija še deluje. Po uradnem poročilu je bilo doslej konfiniranih 942 oseb (ne nekaj nad 500 kot smo prej poročali); od teh jih je pa 774 vložilo prizive. V 16 slučajih je bil priziv popolnoma ugodno rešen. Prizivna komisija deluje še naprej.

Zločinec — poslanec?

Madžarske volivne sleparije so končane. Vlada je dobila zase skoraj vse mandate. Med njenimi poslanci je tudi Ivan Hejjas. Tega moža je neki novinar na podlagi pismenih dokazov obtožil, da je on povzročil umor 104 oseb. In kaj mislite, da se je zgodilo? Urednika so vrgli Madžari v ječo za 2 tedna, Hejjas pa razglasili za povsem nedolžnega.

110 nadstropij.

Neki bogataš John Larkin bo prihodnje leto začel zidati v New Yorku 110 nadstropij visoko uradno hišo. Visoka bo 397 metrov. Stala ga bo 18 milijonov dolarjev. Najemnine bo pa novi nebotičnik vrgel vsako leto 3 milijone dolarjev.

Litvanska kolobocija.

Zadnjič smo na hitro roko opisali revolucijo na Litvanskem. Revolucija pa še zdaleka ni končana. Mesto ene vlade imajo zdaj v litvanski republiki kar tri. Nova revolucionarna vlada Smetonasa in Voldemarasa sedi v Kaunasu, v glavnem mestu. Stara vlada, ki ima zase še precej vojaštva se je utrdila v mestu Mariampol. Komunisti so si pa tudi naredili svojo vlado v mestu Schulen in ji postavili za načelnika bivšega ministra Pozollo. Po drugih poročilih pa vlada na Litvanskem popolen mir in udanost revolucionarni vladavini.

Cene na goriškem trgu

dne 22. dec. t. l.

Česnik kg L 3—4; zelje sveže L 0.60—0.80; zelje kisló L 1.60 do 1.80; cvetača L 1—1.40; čebula L 8; fižol L 2—2.20; koks L 2.60—3; indivija L 2.20—3; krompir L 0.60 do 0.70; peteršilj L 2—3; repa L 0.30 do 0.40; repa kislá L 1—1.20; radič L 2—2.60; radič rdeč L 2.60—4; špináča L 2.80—3; motovivec L 3 do 3.40; vrzote L 0.50—0.60; pomaranče kos L 0.30—0.40; kostanj kg L 1.40—1.80; fige suhe L 2.60—4; limoni kos L 0.20—0.30; jabolka kg L 2.40—6; maroni L 2—2.60; orehi L 5—6; lešniki L 8—10; hruške L 4—6; češplje suhe L 5—8; maslo L 18—19; maslo presno L 20—22; mleko liter L 1—1.20; jajca kos L 0.70—0.80.

Rnjževnost in umetnost.

Vinko Vodopivec: Poljske rože, 4 mešani zbori, na svetlo dala Kaptoliška knjigarna v Gorici. Kakor vse Vodopivčeve skladbe, se tudi »Poljske rože« odlikujejo po lepi, pristrčni melodiji, ki ima za podlago tudi primerno in priprosto harmonijo. Z veseljem se jih bodo lotili pevski zbori. Pri zbiranju pesmi je vedno prvo vprašanje, ali so pesmi lahke in efektne. Taki so po večini Vodopivčevi zbori: on je mojster v vodenju glasov, tako da imajo tudi notranji glasovi lepo melodijo. To je velike važnosti za lahko izvajanje pevskih skladb. Je umetnost ustvariti nekaj lepega z malimi in priprostimi sredstvi. Kar pa mi ne ugaja pri nekaterih Vodopivčevih zborih, je to, da so prekratki. Tako tudi v zbirki Poljskih rož. N. pr. št. 1: drugi stavek »Po pšenici kot cekin«, bi se dal izpeljati bolj na dolgo in široko. Komaj se oglasi nov motiv, pa že zopet izgine. Vrne se sicer pri koncu »o poglej to žitno polje«, ali stavek je popolnoma enak prvemu: »Po pšenici«. Tako se ponavlja tudi prvi stavek »O, ne daj mi nageljna« na koncu. Zadnji stavek »Daj mi, daj mi kmetskih rož«, bi se dal prav lepo in lahko raztegniti na 16 do 24 taktov. Tako bi pridobila skladba večjo glasbeno vrednost. Tretja številka »Žagar« ima tudi iste pomanjkljivosti. Kljub tem nedostatom zbirko prav toplo priporočam.

E. Komel.

Ali ste že obnovili naročnino za „Goriško Stražo“?

»Tako vam Boga, veslajte!« je zavpil Orlovič, »da jih zgrabimo žive!« Zaman. Veter se je obrnil in prijel jadra beneškega broda, ki je odbežal kakor strela proti Rabu.

Solznih oči se je vrnil Orlovič na breg.

»Desno roko bi bil dal, da bi mogel pognati proklete malopridneže na dno morja!«

»Vodi nas, vojvoda!« je zavpila uskoška četa enoglasno.

»Junaki!« je spregovoril škof, bled, prestrašen, ko je bil dospel v kolo razsrjenih junakov, »zaklijam vas, slušajte me! Rotim se vam, da temu ni kriva beneška gosпода, ampak arbanaški divjaki, ki so svojevoljno prešli ndeolžno kri. Drago bodo plačali to, rotim se vam. Pojdite, saj beneška gosпода vam hoče zopet odpreti morje. Častiti vojvode, prosim vas, vrnite se v kaštel.«

»Je li res, da maščuješ one, škof?« je vprašal Orlovič.

»Res je!«

»Bomo videli!« je rekel Orlovič.

— »Hajdimo junaki!«

»Nikdar!« je odvrnil Milovčič —

»prej zlomim sabljo.«

Vojvode so šli brez starca za škofom v kaštel. Zlovoljno je ča-

kala četa, čakala tri polne ure. Slednjič so prijavi vojvode, da je napisano pismo, da smejo Senjani slobodno brodariti po morju od Baga do Istre toda brez orožja in za svojo potrebo in trgovino, samo, da se ne dotikajo beneških brodov, in da se to zabrani vsakemu od svojih, a vse to da ima trpeti toliko časa, dokler vsega posla ne uredi cesar sam. Neradi so potrdili Uskoki pismo; in so prisegli, dasi jim vsaj tega ni treba bati in pa, da bi jih gonili iz domovine, iz junaškega Senja.

Ko je prišel škof v svojo sobo, je našel Antonia.

»Hvala Bogu,« je vzdihnil ves truden, »vsepolje je delo; malo da nam ga ni pokvarila arbanaška nezumnost. Ali mnogo muke je bilo treba. Jutri ob zori se vrnemo, Antonio.«

Pred meniškim samostanom se je sestel kapitan Danilo Barbo z gospodrastnim človekom, ogrnjanim s črnim plaščem.

»Da ste mi zdravi!« ga pozdravi velikan.

»Oj! Bog z Vami, knez Posedaršč!« je odzdravil kapitan.

»Od kod tako pozno?«

(Dalje).

Božiček.

(Ludvik Zorzut.)

Pod žarno, zvezdnato nebó hitim
v skrivnostni, tihi, sveti noči,
na zemljici preljubljeni budim
ponižni, skromni rod ob Soči.

Iz Gor v Vipavo in čez Brda, Kras
spe moja svetla pot, ki pelje
me v zadnje selo in poslednjo vas
oznanjat blagovest, veselje.

In vstopim v borni, kmetski hram,
oj, okenca vsa zažarijo,
oznanjam, siromaki, tudi vam
reči, ki se nocoj godijo.

Sem v kotu v jaslicah, svoj blagoslov
družini nosim, ki trpeča
me prosi, naj pod rodni krov
se vrne izgubljena sreča.

Sem na drevescu: sladki, božji dar,
otroci se z menoj igrajo,
ko sine v lučicah nebeški žar,
ko v usticah me že imajo.

In na ognjišču sem goreči panj,
za ognjem baklja sem iz brinja:
o bajna pravljica božičnih sanj,
vaš ded se mojih dni spominja.

V božični čuji živo prasketám,
ob meni greje se družina,
ji staro pesem pojem, plapolam,
me ded zaliva z bučo vina.

Pri kravicah sem v štalici nocoj,
nedolžno gledajo me, bdijo
vso svečo in med seboj
opolnoči, čuj — govorijo!

Slovesno zvonim vam božično noč,
moj zvon vso dušo vam pretresa,
in moji angelji gredó pojoč:
nocoj odprta so nebesa!

Čez grape, griče, preko kraških skal
k polnočnici veseli grem z vami,
vam svetim pot, sém vam prižgal
svetlobo čudno za gorámi.

Ze v cerkvi sem: ves žarim,
v nji moja luč se je raztila
in po vsem božjem hramu: ves dehtim
od zláta, mire in kadila.

Sem v orglah in odprem njih skrivno moč,
vse njih registre, vse predale,
potem se mehko poiğravajoč
izlijem v nežni pastore.

In v zboru rajski, angeljski sem spev:
Bogú vsa slava na vjšavah!
Hiti z nebes na zemljo moj odmev:
In mir ljudem vsem po nižavah!

Okol' oltarja z vami v ofer grem:
Devica (v templju) me je darovala,
da odrešenje nosim vsem ljudem,
nebesa so me k vam poslala.

Po maši še pri vas sem božji gost
v radosti prazniškega dneva,
v božičnem solncu moja vsa svetost
iz lic žarečih vam odseva.

In sem, o sem še, kjer ljubezni vir
človeku dušo blaženo ustvarja,
ko nje podobi božji je okvir,
ki z milostjo jo vso ožarja.

O v vaših srcih, kjer ljubezni dom
sprejel me v svoje je svetišče,
o v vaših srcih sem in bom
ljubezni, milosti žarišče.

V globine src drhtečih moj pogled
miline, vso gorkoto lije,
besede moje — v srcih sladki med —
topijo se v božične melodije.

In ko sem vse in vedno in povsod,
poznate me iz razodetja,
a vaš pobožni, dobri, vztrajni rod
pozná me dolga že stoletja.

Božiček sem, Božiček, kralj sem vam,
a vi sinovi moji verni,
tolažim vas, objemam, vse vam dam
v ljubezni svoji neizmerni.

Pod žarno, zvezdnato nebó hitim
v skrivnostni, tihi, sveti noči,
na zemljici preljubljeni budim
ponižni, skromni rod ob Soči.

Državno posojilo.

Finančni minister Volpi je imel 16. t. m. pred parlamentom govor o državnem posojilu, ki je zelo pomemben. Prinašamo ga v glavnih delih:

»Predvsem ugotavljam« — je dejal minister med splošno pozornostjo — da soudeležba italijanskega ljudstva pri podpisovanju liktorskega posojila vsak dan narašča.

Za fašistovsko zbornico, ki vredno in popolnoma predstavlja deželo, ni zadeva redne uprave, ko se razpravljajo ukrepi tako silovite važnosti, in italijansko ljudstvo ve, da zbornica v tej uri drhti z njim.

Ukrepi, ki smo jih sprejeli, so bili logični, potrebni in prišli so v pravi čas. Potem ko smo dosegli veliki bilančni prebitek, ki sem ga imel čast ponovno razložiti pred zbornico, potem ko smo dosegli sistematizacijo vojnega dolga in smo ga izločili iz drž. bilance, potem ko smo poenotili emisijsko pravico z avoda Banca d'Italia, po vsem težkem in neahvalnem delu, ko smo uvedli nadzorstvo nad valutnim gospodarstvom, to je nad vsemi zunanjimi izdatki dežele, ni dvoma, da je problem vsečega javnega dolga sila pereč in to prašanje ni skrbelo le nas, ampak tudi naše zaveznike na kontinentu.

Javni dolg je znašal 1. julija 92 milijard 300 milijonov; 1. decembra pa že 7 milijard manj! Od teh je treba odtrgati 2 milijardi v svrhu prenosa 90 milijonov dolarjev Morganovega posojila v Banco d'Italia, kar pomeni zmanjšanje cirkulacije na račun države.

Mi ne mobiliziramo denarja, ki ga je ista blagajna izdala. Razlika med operacijami zmanjšanimi od emisijske banke v 4 mesecih na 1 milijardo in 250 milijonov ter izdaja bonov za 3 milijarde 600 milijonov, pokaže, da sta v rokah Italijanov 2 milijardi 300 milijonov, ki jih lahko obrnejo v prid tistemu, ki jih rabi za nacionalno produkcijo. To je jedro operacij liktorskega posojila.

S problemom konsolidacije in posojila sta združena še dva problema: valutni in obtoka. Glede teh mora vlada ponoviti kar je že rekla. Vlada je zadovoljna s popravno valute in upa, da se bo ta še postopoma spreminjala ali izboljševala s tem, da se cena blaga prilagodi zlati valutni.

Kolikor zadeva cirkulacijo kaže vlada neupogljivo voljo za nje zmanjšanje, če tudi je ona proporcionalno večja kajpada v omejeni formi, na predvojno višino, upoštevaje narastek prebivalstva in produkcije. Pa tudi to zmanjšanje cirkulacije želi vlada izvesti v širših presledkih ne da bi motila resnične potrebe produkcije, ki morajo biti branjene. Vlada je gotova, da tudi ta akcija izboljšanja ekonomije in denarja, ki je celica narodne ekonomije, se bo razpustila, kakor vse druge v zmago dežele in fašizma. (Govorniku častitajo in ploskajo.)

Pege in proge.

Franc Saleški Rupnik je v »Edinosti« 9. decembra 1926. slovnično ocenil prevod »Jelkinega nageljčka«. Kritika ni, da bi človeka razburjala, Rupnikova celo ne, toda ljudje berejo, odločna poza jim imponira, o stvari niso strokovno poučeni, pa si mislijo, če se nihče ne oglasi, da bi branil napadenega: »Dobro je povedal«. Opozoril bom kritika na nekaj važnejših mest.

1. Rupnik pravi, da je konstrukcija: da bi se pokazal ljubeznivega, nepravilna, ker zahtevajo trpno povratni glagoli osebek k prvemu sklonu in ne predmeta v četrtem. Z označbo »trpno povraten« si je zmešal pojme. Treba je razlikovati med trpnim načinom prehajalnih glagolov in med povratnimi gla-

goli. Pokazati se, je za me povraten glagol in ne trpen način prehajalnega glagola. Poleg tega naj pogleda Rupnik tudi v Breznikovo slovnico (II. izdaja, § 337.), kjer Breznik navaja kot vzgled pravičnega stavka: Storil se bom mrtvega! — Tu torej ni Urše Plut, kot jo je krstil Rupnik. Jaz bi tej zvezi dal ime Meta Rupnik, ki pa je zakonska hči slovenske slovnice.

2. Glagol »iskati« se po mojem veže s četrtem sklonom in ne z drugim, kot trdi Rupnik. N. pr. Iščem svinčnik, in ne: Iščem svinčnika (rod. edn.)

3. Stavček: greva jih pozdravit po pravilju v: greva ju pozdravljat. Res je, da je prva oblika napačna. Pravilno bi pa bilo: pozdraviti. Neumevno mi je, zakaj je jih popravit v ju, ker je oboje pravilno.

4. Zakaj je poslušen bolje kot ubogljiv, mi ni znano.

5. Rupnik navaja kot pravilno: hkratu, Breznik priporoča hkrati.

6. Naj mi Rupnik našteje mesta, kjer zaimki ne stojijo v dvojini, kot bi morali.

7. Netočna je ugotovitev: Premnogo je stavkov, kojih odvisniki naravnost vpijejo po predpretekli obliki. Bolje bi bilo, če bi Rupnik naštel par zgledov. Njegov stavček: Rad bi bil videl, da bi se bil rabil tudi predpretekli čas, ne kaže postopno dobrega umevanja slovenskih časov.

8. Rupnik ne citira strani, kjer so napake. Tako je otežkočena kontrola njegovih trditev.

Na koncu samo eno vprašanje: Zakaj se je Rupnik omejil na dve knjigi Mohorjeve družbe, da bi na njih pokazal napake sedanjega slovenskega sloga? Saj ne pravim, da je imel slabe namene. Vendar bi njegova razprava izzvenela bolj objektivno, ako bi jo bil razširil tudi na druge knjige in ne časopise.
Dr. A. K.

Listnica Kmečke-delavske zveze in Političnega društva »Edinosti v Gorici.

1. Furlan Ant. roj. Rodman, št. Vid: Vaša pokojninska prošnja bo ugodno rešena. Za Vas je že predložen ugodni pokojninski načrt. Vendar bo še treba čakati likvidacije, ker ima likvidacijski odbor veliko dela.

2. Nabergoj Iv. roj. Rodman, št. Vid: Vaša pokojninska prošnja je v pregledu. Do sedaj ni še mogla biti rešena, ker manjkajo še nekateri dokumenti, ki jih je pokojninska komisija zahtevala od županstva že meseca februarja. Podrezajte pri županstvu, da odpošlje čimprej zahtevane dokumente.

3. Padovan Kar. (Hvala) Gorica, Via Vaccano: Vaša pokojninska prošnja je v pregledu. Podrezali smo, da bo čimprej rešena.

4. Curk Roz. roj. Zega, Branica: Vaša pokojninska prošnja je spisana pod št. 069528. Manjkajo pa še naslednji dokumenti: 1. potrdilo o mrtvaškem ogledu, 2. notorični akt in 3. spričevalo zdravnika, ki je zdravil pokojnega. Poskrbite te tri dokumente, na kar bo mogoče posredovati, da se Vaša prošnja v kratkem roku reši.

5. Kompara Marija roj. Kravos, Skrilje v Sv. Tomaž: V Vaši pokojninski zadevi smo posredovali pri pokojninski komisiji v Rimu. Ko imate drugo opravilo v Gorici, zglasite se v tajništvo tudi zaradi Vaše pokojninske zadeve.

6. Pizzulin Ivan, Kožbana št. 6: Podrezajte pri županstvu, da odpošlje čimprej dokumente, ki jih je pokojninska komisija zahtevala od županstva dne 10. decembra 1926.

7. Srebrnič Marija r. Klinec, Medana: Če niste do danes prejeli še pokojninskih zastankov, je treba posredovati pri finančni intendanci v Vidmu. Ko imate drugo opravilo v Gorici, zglasite se v tajništvo.

8. Červ Ivan, Šebrelje št. 107: Od-

govorite nam na naslednje vprašanje: 1. ali ste bili ranjeni doma, ali v vojni? Ali ste izgubili dva prsta kot vojak ali kot civilist?

9. Stanič Marija r. Skrt, Levpa št. 39: Zaradi Vaših pokojninskih zastankov bi bilo treba posredovati pri finančni intendanci v Trstu, ker vam je ta izplačevala začasno podporo.

Če niste dobili zastankov, zglasite se ob priliki v tajništvo. Prinesite s seboj pokrajinsko knjižico.

10. Skok Avgust, Pevma št. 195: Zglasite se ob priliki v tajništvo zaradi Vaše pokojninske zadeve.

11. Gulič Ivana r. Vrabec, Kobjaglava št. 73: Ko imate drugo opravilo v Gorici, zglasite se tudi v tajništvo zaradi Vaše pokojninske zadeve.

12. Rojic Franc, Zalošče št. 3: Ob priliki zglasite se v tajništvo zaradi Vaše pokojninske zadeve.

13. Žgur, Podraga št. 40: Vaša prošnja je ugodno rešena za sirote Frančiško in Ivano. Če ne dobite v kratkem denarja, bo treba posredovati pri financii v Vidmu.

14. Pintar Valentin, št. Maver št. 8: Ko imate opravilo v Gorici, zglasite se tudi v tajništvo zaradi Vaše pokojninske zadeve.

15. Matelič Josip pok. Ivana, Ravne 121: Zglasite se ob priliki zaradi Vaše vojnoodškodninske zadeve v tajništvo.

16. Kurinčič Anton, Idrsko št. 57: V Vaši zadevi bomo posredovali v Rimu.

17. Bratina Lucija, Sv. Križ: Vložili smo rekurz pri pristojni prefekturi.

Kaj je novega na deželi?

Šlovrenc.

Po daljšem bolehanju je umrl 20. t. m. v cvetju let Vencelj Mavrič, učenc 5. razr. drž. gimn. v Tolminu. Bil je zelo nadarjen in priden dijak. Naj mu bo lahka domača zemljica! Težko preizkušeni družini naše iskreno sožalje.

Idrijski okraj.

Tu pri nas čujemo vedno več pritožb, ker ni konsorcij nastavljal negativnega zdravnika za okoliške občine. Zlasti dosti sitnosti in potov ter denarnih žrtev imajo ljudje pri mrliških ogledih. Ali bi ne bilo umestno in v ljudsko korist, če bi predsednik konzorcija g. občinski komisar v Idriji to vprašanje uredil? — Cena živini je pri nas tudi zelo padla. Čudno, prečudno pa je, da mesarji še zmeraj sečejo meso po 8 lir in več. Tukaj bi tudi nemara trebalo popravka. Konzument je tudi treba potolažiti in to stvar urediti.

Božična voščila.

Pozdravi iz Južne Amerike.

In zopet se spominjamo na našo ljubo domovino, prekrasno Vipavsko dolino, od katere smo se pred dolgim časom ločili in se čez široki ocean na topli jug podali. Pošiljamo pozdrave in voščimo vesele božične praznike ter srečno novo leto dragim staršem, bratom in sestram, mladeničem in dekletom, obenem »Goriški Straži«, katera nam redno prinaša novice iz domačih krajev. Cigoj Jožef iz Malih Zabelj, Valič Franc iz Dobravelj, Pikec Franc, Vel. Žablje; Živec Venceslav, Vičtolje; Andrej Rustja, Dobravlje; Vižintin Anton, Vižintin Jožef, Zalošče; Rebek Jožef, Malovše; Lukežič David, Renče; Rijavec Andrej, Kamnje; Cotič Jožef, Cotič Marija, Dornberg.

* * *

Ravnatoko pozdravlja vse železničarje, prijatelje in znance ter »Goriško Stražo«, želeč vsem vesele praznike, družina Kazimirja Marvina, ki biva sedaj v Saletto, pokrajina Padova, na progji Mantova-Monselice.

Pozdrave in voščila pošilja tudi železničar Ivo Šorli iz Collecchia prov. Parma, posebno vsem Koritničanom in Grahovcem.

Semoga prov. Sondrio.

Slovenski delavci, ki delajo v predorih električnih naprav v severni Italiji, ob zasneženih ledenikih švicarskih, pošiljajo prijateljske pozdrave za božične praznike in novoletno voščilo prijateljem, bratom, sestram, staršem, družinam in prosv. društvom ter posebno pa »Goriški Straži« in njenim čitateljem, da bi ji zvesti ostali tudi nadalje! — Zbogom, ti nemirno leto 1926! — Humar Štefan. Pertovt Peter, Gorjup Janez, Šuligoj Rudolf, Šuligoj Andrej, Šavli Leopold, Leban Ludovik, Šuligoj Peter, Pavšič Leopold, Bremec Jožef, Bremec Štefan, Murovec Jožef. Podgornik Franc, Šuligoj Jožef, Šuligoj Franc, vsi iz Lokovca; Krušovec Janez, Mrka Franc, Pršjaker Franc, iz Gornje Tribuše; Manfreda Alojzij iz Gorice; Levišek Andrej iz Ročinja.

Pozdrav iz Francije.

Slovenski fantje Primorci pošiljamo tople pozdrave in voščila k božičnim praznikom ter veselo in srečno novo leto želimo svojim starišem, bratom, sestram ter fantom in dekletom in vsem naročnikom našega lista. Opominjamo jih naj redno prebirajo in razširjajo naš zelo priljubljeni list, ker mi v daljnji tujini šele znamo ceniti njegov pomen. Kovačič Lud., Kovačič Jožef, Rovšek Jožef, Lukač Rudolf, Kaučič Anton, Fratnik Andrej, Perat Janko, Golja Ivan, Hladnik Kristan, Fratnik Jožef. — Bog živi!

Iz Pijemonta.

(Valle Formazza). Mi, ki se nahajamo še vedno v Pijemontu in ste na nas že skoraj pozabili, voščimo vesele božične praznike in srečno novo leto svojim starišem, ženam, sestram, bratom in našim dekletom in fantom. Posebno se spominjamo tebe draga »Goriška Straža«, ker ti si edina, ki nam prinašaš novice iz naših domačih krajev. Tukaj imamo nad 1 m snega. Čudno se nam zdi, ko gledamo, kako grejo plazovi z visokih gora navzdol in valijo za seboj ogromne skale, da je groza videti. Pretekli teden je tako padal sneg, da smo gledali skozi okna ven in povpraševali drug drugega ali bo še kedaj nehala snežiti. Toda človek se mora vsemu privaditi, posebno mi delavci, ker moramo vedno po svetu in se boriti za borni vsakdanji kruh. Avg. Brezavšček, Kal; Ant. Lipičar, Dol. Kal; Avg. Testen, Modrejce. Ivan Bizjak, Lipičar Ant., Sironič Alojzij, Sironič Viktor; Jug Ivan, Kal; Andrej Murovec, Zabrd; Skrt Miroslav, Koprivišče; Cenčič Anton, Robedišče.

Riva Tregosa.

Voščilo za božične praznike pošiljamo. Smo fantje in možje, nahajajoči se v Rivi Tregoso, prov. Genova, ki po svetu svoj kruh služimo, delavci z najbolj trdimi žulji, posebno oni kakor so rudarji, ki se trudijo pod zemljo v vedni nevarnosti pred rušenjem in razstreljevanjem, v dimu in slabem zraku. — Najprej voščimo cenjeni »Goriški Straži«, ki nam vedno prinaša kaj zanimivega in mnogo novic. Dalje pošiljamo voščilo našim starišem, bratom, sestram, sorodnikom, prijateljem in znancem. — Iz občine Kal nad Kanalom: Jug Anton, Jug Jakob, Jug Petar, Stergar Štefan, Stergar Vincenc; vas Ovšje: Skert Štefan, Skert Mirko; sv. Štefan: Skert Ignac; Levpa: Šuligoj Jožef, Senica, Podkrasnik Franc, Škodnik; Munič Alojzij, Jakopič Alojzij, Jakopič Štefan, Markiči; Skert Anton, Štrukelj Štefan, Mešnjak; Skert Alojzij, Rovi; Brezavšček Jožef, Brhavče; Okroglič Franc, Bre-

zavšček Avguštin, Okroglo; Maver Štefan, Zabrd; Šuligoj Albert, Dol — Kal; Jug Andrej, Baudaž Anton, Cvetrež; Humar Peter, Kozen; Gruden Alojzij, Viktor Kofol, Leopold Kofol, Lom K.; Brezavšček Matija, Ilovica. Občina Lokovec: Šuligoj Ivan, Šuligoj Leopold, Murovec Janez, Bremec Ludovik, Bremec Avguštin. Obč. Avče: Kolenc Janez, Kolenc Franc, Bremec Janez, Kovačič Anton, Kofol Jakob, Sv. Lucija; Štrukelj Felicijan, Štrukelj Fr., Kobal Ivan, Lom T. Obč. Čepovan: Reje Anton, Šuligoj Rudolf, Podgornik Leopold, Hojak Anton, Bratuž Jožef, Bratuž Anton, Murovec Jožef, Rijavec Andrej, Novinc Štefan, Tribuša; Margon Jakob, Postojna, Bitežnik J., Banjšice. — Obenem voščimo tudi srečno in veselo novo leto!

Slovenski orožniki iz Istre pošiljajo pozdrave svojim starišem, bratom, sestricam in vsem drugim sorodnikom, prijateljem in prijateljicam ter vsem vrlim fantom in dekletom. Ob tej priliki tudi mi prosimo vse domače, da bi se nas kaj bolj spominjali. — Koruza Viktor iz Gaberij na Vipavskem; Kačar Jožef iz Sv. Lucije pri Tolminu; Žvanut Jožef iz Podrage pri Št. Vidu.

Slovenski fantje Primorci, ki služijo pri 92. pešpolku v Turinu voščimo vesele božične praznike in srečno novo leto predvsem »Goriški Straži«, ki nas še vedno obišče in prosvetnim društvom, katerim želimo v prihodnjem letu obilo napredka in ne smrti! Potem pa vsem tovarišem, posebno pa fantom letnika 1907., katerih obisk pričakujemo v par mesecih. Nadalje vsem slovenskim dekletom, katere se nas, žalibog, le redko spominjajo.

Toda mi ostanemo zvesti naši grudi! In slovenskemu dekletu tudi! Trošt Gustav, Podraga pri Vipavi; Čotar Josip, Dornberg; Lenardič Bernard, Št. Maver; Čotar Teodor, Gradišče; Kodrič Alojzij, Brje pri Rihenbergu; Slokar Karlo, Slokarji pri Ajdovščini; Leban Mirko, Lokovec; Kaltnekar Karol, Podbrdo; Devetak Mirko, Rubije; Štepančič Alojzij, Dol pri Mirnu; Faletič Ivan, Livek pri Kobaridu; Prinčič Rajmond, Kozana; Prinčič Franc, Kojsko; Pintar Vincenc, Števerjan.

Rim.

Tople pozdrave in voščila k božičnim praznikom pošiljamo slovenski fantje konjeniki, ki služimo pri 2. konjeniškem polku tukaj v Rimu. Pozdrave pošiljamo v prvi vrsti naši »Goriški Straži«, ki nam prinaša vedno novice iz slovenske zemlje. Dalje pozdravljamo starše brate in sestre ter vse slovenske fante, posebno pa naša dekleta. Ob tej priliki se opominjamo tudi željno pričakovanega letnika 1907 — in mu kličemo, naj se zabava in veseli, dokler se mu zvezda pod vratom ne svetli. Gos. ljevšek Ivan, Marijino Celje; Cimprič Ivan, Kamno; Ušaj Franc, Črniče; Anželin Franc, Fojana; Puc Franc, Podkraj; Koren Anton, Fon Ivan, Drežnica; Stanič Julij, Vidič Avguštin, Ročinj; Vidič Andrej, Ajba; Skočir Peter, Kred; Ščuka Jožef, Gabrovec; Žbogar Mihael, Ložice; Ipavec Franc, Banjšice; Toroš Stanislav, Medana; Polak Vladimir, Ajdovščina; Čehovin Hieromin, Branica; Sankovič Alojzij, Bree; Lukan Pavel, Godovič; Turel Mirko, Gorica; Volk Jožef, Ostrožno brdo; Raubar Rudolf, Vrhovlje; Svetličič Alojz, Spod. Idrija; Jankovič Jožef, Lokve; Drole Avguštin, Trtnik; Susec Ivan, Stara gora.

Bolonja.

Slovenski fantje vojaki, ki smo pridelnjeni 3. polku poljske artilerije

ZAHVALA.

Za vse dokaze sočutja ob smrti našega ljubljenega, predragega soproga, očeta, tasta itd. gospoda

ANTONA VALIČA

izrekamo vsem najprisrčnejšo zahvalo. Predvsem se zahvaljujemo preč. gospod. župniku Rejcu, č.č. o.o. kapucinom, prijateljem dragega pokojnika za ginljivo žalostinko pod vodstvom g. K. Črničarja in vsem, ki so nas tolažili v težkih dneh, ter spremili našega ljubljenca na njega zadnji poti.

Plače-Cesta-Sv. Križ, dne 15. dec. 1926.

Žalujoče družine: Valič - Bonè - Rustja.

v Bolonji, želimo vesele božične praznike in veselo novo leto, v prvi vrsti naši cenjeni »Goriški Straži«, ki nam prinaša novice iz naših rodnih krajev, ter starišem, bratom, sestram, prijateljem, dekletom in tudi letniku 1907, katerega vabimo, da bi nas kmalu obiskal. Ivan Kleč, Grahovo; Cotič Ferdo, Sv. Križ pri Trstu, Komel Pavel, Solkan; Sivec Franc, Svino pri Kobaridu; Pirjevec Peter, Selo pri Gorici; Mačina Ivan, Kanfanar, Istra; Komel Rok, Bilje; Gravnar Ciril, Števerjan; Drufoyka Vladimir, Števerjan; Urbanc Valerjan, Tinjan; Kralj Ivan, Žavle pri Trstu; Čebokli Jožef, Stanovišče; Terpin Ivan, Postok; Tonkli Andrej, Breginj; Pavšič Peter, Arbišča; Stres Alojzij, Kobarid.

Listnica uredništva.

I. M., *Grudenca nad Slapom*: Upajmo, da bodo vaši zastopniki postali uvidevnejši. V ostalem je pa dopis preveč oseben in ga zato ne moremo objaviti.

Preklic.*)

Podpisani preklicujem vse žaljive in po krivici obdolžene govornice izrečene proti predsedniku Zadruga voj. oškodovancev v Lokovcu g. Mihaelu Humarju in se mu zahvaljujem, da je odstopil od sodniškega postopanja, ker se je to nanašalo glede voj. odškodnine in se zavežem ne več kaj takega govoriti.

V Lokovcu, dne 19. 12. 1926.

Jožef Šuligoj, št. 124.

*) Za članke pod tem naslovom odgovarja uredništvo samo v toliko, kolikor zahteva zakon.

Odvetnik dr. Vl. Orel

naznanja, da je preselil svojo odvetniško pisarno v pritličje (na dvorišču) iste hiše t. j. Corso Verdi šte. 32.

VOJNA ODŠKODNINA.

Konzulence, zastopstva, prizivi, konkordati, likvidacije, davčne zadeve, posojila vsake vrste, všteti brezobrestna posojila na starostno obrabo. — Pisarna: A. Trampuž, sod. oficijal, Gorica, Via Garibaldi 20, I. nadst.

Na prodaj imam 500 kolov 2¹/₂ metra dolgih, kostanjevih in akacijevih za trte. Cena po dogovoru. Jogan Franc, Pedrovo 105, p. Riformberg.

Plačam najvišje cene za kože lisic, podlasic, kun, zajcev, mačk, krto, vereric, jazbecev itd. itd.

Prodajam PASTI in POSEBNO MESO za lov na divjačino.

Delavnica za strojenje in barvanje Nihče nima pravice kupovati zame

WALTER WINDSPACH
GORICA - Via Carducci 6 - GORICA

Pozor na izpremenjeni naslov!

Dogodili se je

PEKATETE, da ste zahtevali, prejeli pa drugo blago, ki vam ni ugajalo. Odslej dobite lahko makarone, spagete, subjote in juhne vrste v zavojih po 1/2 in 1 kg. Zahtevajte jih pri trgovcih.

Kmetija na prodaj! 12 oralov zemlje, približno polovica gozda, ostalo njive in senožeti. Na lepem solnčnem kraju, ne preveč strmo. Vse okoli na novo zidane, lepo urejene hiše arondirano. Gozd lep, 50 metrov od hiše, drva se lahko speljejo in ves gnoj. Redi se lahko 3 do 4 glave živine po uvidevnosti gospodarja. Njive rodovitne, posebno za pšenico in krompir, dobra zemlja tudi za koruzo. — Na željo proda se tudi ves mrtev in živ inventar. Cena je 22.000 L. Polovica kupnine potrebna takoj pri pogodbi, za ostalo se počaka tudi pol leta. Naseli se lahko z novim letom. Interesentom pove naslov Šuligoj Tomaž, Čiginj, p. Volče.

Lloyd Sabauda.

Prihodnje vožnje:

v Severno Ameriko:

»Conte Biancamano« 25. 1. 1927.

»Conte Rosso« 11. 2. 1927.

Iz Genove v Njujork v 9. dneh;

v Južno Ameriko:

»Conte Verde« 7. 1. 1927.

»Tomaso di Savoia« 14. 1. 1927.

»Principessa Maria« 29. 1. 1927.

Iz Genove v Buenos Ayres v 13¹/₂ dneh.

v Avstralijo:

»Carmignano« 21. 1. 1927.

Informacije daje in sprejema prednaročila na vozne listke zastopnik

F. Rosich, Gorica.

Via Contavalle 21

NAŠA VINA, dobra, po nizkih cenah, tudi v manjših količinah; marsalo, vermut, grenčice, žganje, vinski jesih itd. prodaja trgovina v ulici Ascoli št. 31 (na vogalu trga Korenj, de Amicis).

Röntgenologični zavod

za zdravljenje in diagnostiko

primarija **Dr. A. DE FIORI**

7 GORICI, CORSO VITT. EM. III. št. 14

SPREJEMA OD 9 - 12 IN Z - 4

